

Obećana Jakovljeva baština

Ključni stih: “*Tad ćeš u JAHVI svoju milinu naći, i ja ću te provesti po zemaljskim visovima, dat ću ti da uživaš u baštini oca tvog Jakova, jer JAHVINA su usta govorila.*”
— *Izaija 58: 14*

Izabrani tekstovi:
Izaija 58: 1-14

NAŠ KLJUČNI STI
počinje riječju “tada”, što ukazuje da je ono što je naknadno napisano uvjetovano—ovisno o ispunjenju prethodno navedenog zahtjeva. Ovaj preduvjet je dan u stihu 13: “Zadržiš li nogu da ne pogaziš subotu i u sveti dan ne obavljaš poslove; nazoveš li subotu milinom ... častiš li ga oduštajući od puta, bavljenja

poslom i pregovaranja.”

Jedna od zapovijedi koje je Jahve dao Izraelu bila je: “Sjeti se da svetkuješ dan subotnji.” (2.Mojsijeva 20: 8-11) Gospodin im je također dao upute: “Subote moje morate održavati, jer subota je znak između mene i vas od naraštaja do naraštaja, da budete svjesni da vas ja, JAHVE, posvećujem.” To je “subota odmora, posvećena JAHVI.”—2.Mojsijeva 31: 12-15

Zašto je Bog ponovio davanje subote Izraelu preko proroka Izaije, budući da ga je već dao Izraelu u vrijeme Mojsija? Odgovor se nalazi u stihu Izaiji 58: 13,

prethodno citiranom. Očigledno, Izrael je subotom imao svoje “vlastite putove”, pronalazeći svoje “vlastito zadovoljstvo” i govoreći “svoje vlastite riječi”, a ne Gospodinove.

Bog je želio da se Izrael pokorava njegovim zapovijedima rado, od srca. Načelno im je govorio: “Daj mi, sine moj, srce svoje, i neka oči tvoje raduju putovi moji.” (Izreke 23: 26) Preko proroka Ezekijela, Jahve je rekao o Izraelu: “Dadoh im i svoje subote, kao znak između sebe i njih, neka znaju da sam ja JAHVE koji ih posvećujem. ... Odbaciše moje zakone, i ne hodiše po mojim uredbama, i subote moje oskvrnjivahu.”—Ezekijel 20: 12, 16, International Standard Version

Psalmist naglašava važnost slijedenja Božje volje, govoreći: “Sva radost tvoja neka bude JAHVE: on će ispuniti želje tvoga srca! Prepusti Jahvi putove svoje, u njega se uzdaj i on će sve voditi.” (Psalmi 37: 4, 5, ISV) Uživati u Gospodinu znači imati naše osjećaje usredotočene na njega. Ako naše srce neprestano traži božansko vodstvo, uvijek ćemo biti u molitvenom stanju.

Kao Kristovi sljedbenici, mogli bismo se zapitati što je ilustrirano prirodnim izraelskim subotnjim danom odmora. Pavao odgovara na ovo pitanje u 4. poglavlju Poslanice Hebrejima, ističući da svi koji su prihvatili Isusa, odmarajući se i pouzdajući se u njega, tako u sadašnje vrijeme uživaju veći subotnji počinak—ostatak vjere. Nadalje, apostol ističe da je za održavanje ovog počinka potrebno neprestano vjerovati u Boga i biti mu poslušan.—Hebrejima 4: 1-11

Svima koji su primili Duha Svetoga dana je prednost ulaska u ovaj počinak. Umjesto doslovnog sedmog dana fizičkog odmora, oni sada drže vječni počinak srca, uma i vjere u Sina Božjega. Održavanje takvog počinka zahtijevat će ne samo poslušnost, u okviru naših mogućno-

sti, u svim našim mislima, riječima i djelima, nego također zahtijeva svakodnevno pouzdanje u Gospodina. Tada ćemo, kao što naš ključni stih kaže, “uživati ... u JAHVI.”